

vykládá o svém povolání, zkušenostech a možná se zmíní něco málo o své víře, zodpoví příležitostné dotazy a pak bez dlouhého otálení vyrazí zpět do Prahy. Jenže to by tou celebritou nemohl být právě Jiří Strach, kterémuž se alespoň symbolicky za svůj malý předsudek srdečně omlouvám.

Tuže jsem se mylila. Přišel mezi nás bratr ve víře, který nedělá s ničím cavyky, ba ani s čepicí na hlavě při samotné přednášce, jež ale nikterak nezabránila výhledu a přístupnosti k veškerému obecenstvu, které pozorně naslouchalo a do slova hostu viselo na rtech. Ačkoliv byli připraveni dva moderátoři z řad našeho společenství, pan režisér jejich podporu k dialogu s posluchači vůbec nepotřeboval. Snad ani není divu. Hned ze začátku mnohé překvapil svou upřímností a lehkou narážkou na to, zda skutečně společenství je tím nejlepším, co nám víra přináší, a zda bychom přece jen neměli svoje snažení upínat více na jakousi evangelizaci vně společenství, a to evangelizaci přímo vlastním životem.

Jeho monolog byl plný lidské moudrosti, která plyne z uměleckého pohledu na Boží stvoření jako na velkolepou krásu. Krásu, která je tvárná a je určena člověku, aby s ní něco dělal. Pro režiséra tedy tato příležitost znamená neskutečnou škálu lidských životů a osudů převést na filmové plátno. Pro upřesnění bych ráda připomněla alespoň malý průřez jeho dosavadní filmovou režijní tvorbou: *Anděl Páně*, *Operace Silver A*, *Tomáš kardinál Špidlík* a hereckou: *Bylo nás pět*, *Lotrando a Zubejda*. O „prknech, která znamenají svět“, říká, že jsou prozatím pro něj hudbou budoucnosti, ale ani tuto možnost nevyklučuje.

Dále pak mluvil o své cestě víry, o životních prožitcích. Ve všem jakoby se přímo zrcadlila Boží prozřetelnost a vedení, kterým se nechal unášet, avšak nikterak fanaticky. Celé jeho povídání bylo protkané veselými historkami nejen ze zákulisí, ale i z osobního života. Také se zmínil o svých plánech a snech.

Když skončil strhující dějinný exkurz do doby Kostnického koncilu a do života Jana Husa, podíval se na hodiny a s lehkým povzdechnutím naznačil, že už měl být tři čtvrtě hodiny pryč. Přece jen na té vytíženosti něco bude, a tak tedy děkujeme Bohu, že nám dal příležitost osobně potkat nejen skvělého umělce, ale i dobrého a pokorného člověka se svébytným humorem. Bohu a Jiřímu Strachovi díky! I když jak sám mistr říká: „Ten potlesk patří Bohu.“

Zmizel stejně rychle, jako se objevil, rozdal několik autogramů svým dětským obdivovatelům. Lotrando nasedl na vůz a rozjel se opět do dále za prací, která ale nebolí a přitom rozhodně není žádným „jen takovým šolicháním“ (narážka na filmové zpracování *Lotrando a Zubejdy*).

Helena Kylarová

Redakční rada Tomáše: Michal Klimt, Helena Kylarová, Dr. Josef Musil (šéfredaktor), P. Michal Němeček, Dr. Klára Sochorová, Jana Svobodová, Vladimír Šafář, Ing. Bára Šafářová.

Tomáš

Číslo 94

Vánoce 2010

OBČASNÍK DOBŘÍŠSKÉ FARNOSTI

DVOJÍ BETLÉMSKÉ ROZPOMÍNÁNÍ

Svátečně vystrojený dobříšský Domov seniorů vítá tichou pohodou už u hlavního vchodu. Nejen stromeček, ozdoby, ale hlavně nádherný rozzářený betlém Mikoláše Alše. Cítíme z něho tu radost, ten pohyb, rázovitost té desítky pastýřů, daráků, řemeslníků. Dozvěděli se o Kristově narození a hned nastává shon a spěch. Tedy „poženem a honem, tam do Betléma půjdem“. Rozradostnělé postavičky hořící touhou jít se poklonit Pánu. Zastavujeme se u betléma, upomenutí nás vždy vezme za srdce. Ten betlém vznikl z opravdové pečlivé lásky. Není kupovaný. Vytvořil ho náš spoluklient Josef Hrabák. Poctivě stříhal, lepil a hlavně vyřezával. Kolikrát jsem u té práce seděl a obdivně přihlížel. S prací spěchal, figurky přibývaly, našemu Josefovi začínaly ubývat síly. Rozestavil postavičky, dokončil betlém celý, ještě dozdobil a potom věnoval nám do Domova. Je odkazem tvůrce. Vzpomínáme – vždyť chybí.

Jedna z nejkrásnějších, pro svou melodičnost tak oblíbená koleda, jejíž stáletá historie připoutává stále pozornost, je „Tichá noc, přesvatá noc“. Pozornost je věnována nové a nové textaci. Jedním písíciím srdcem, sladkostí a krystalizací slov je Dr. Václav Renč. Po řadě dlouhých dnů, předlouhých rocích v kriminále a pak po kratičkém nádechu doušku svobody jeho podlomený organizmus nevydržel. Svou zbožnost a touhu po svobodě vložil do slov „lide můj, tmu z očí střeš, v městě Betlémě Bůh zrozen dnes“. Jménem desetitisíců mužíků vyslovil vnitřní touhu po lásce člověčí, nezapomenul však zdůraznit, že „láska Boží nad námi bdí“. Odešel předčasně dvašedesátiletý nepokořený Brňák, katolický spisovatel, který byl oddán Pánu celou svou duší, člověk milující svůj národ.

Josef Daněk

Autor připravil tento text pro Tomáše během svého pobytu v Domě seniorů začátkem roku 2010. Jeho vydání se už nedožil. Je to tedy i vzpomínka na pracovitého a dobrého člověka.

VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ

Pokud se vrátím v duchu asi patnáct let dozadu, tak jsem Vánoce vnímal jako podivnou, frustrující událost, kterou je třeba přetpět a která má jen výhodu zmenšeného pracovního teroru a sledování starších pohádek v televizi, jako jsou pro mě např. Hrátky s čertem.

Štědrý den jsem povětšinou chápal jako den, který nějak uplyne, brzy se setmí, upeče se kapr, načež následuje jeho konzumace, zazvoní zvoneček, rozdají se dárky, poděkuje se - a co? Velké, tiché, děsivé prázdno, které snad lze jen trochu zahnat konzumací chlebičků ...

Nechápal jsem, proč zrovna ten den mám být příjemnější na okolí či mít radost, když celý rok plyne v bezbarvém, tupém vzduchoprázdnu, vydýchaném jak kupé vlaku směřujícího „nach Oswietzim“ ...

Aspoň o půlnoci jsem měl záminku utéct do hospody, oslavit Štědrý den s kamarády a pak jít na půlnoční ... a při půlnoční mši, i když jsem úplně nechápal, co se vlastně v kostele děje, mohl jsem symbolicky vyjádřit vnitřní stav, padl jsem kolena na ledový kámen kostelní podlahy a někam jsem tu prázdnotu a bolest mohl odložit.

A druhý den byl přenos mše z Vatikánu a to už jsem u sebe doma cítil opět tichou, bolestnou radost, že můžu odevzdat tu prázdnotu, nenaplněnost a nedostatečnost mého života něčemu a že ji kněz za mě odevzdává a obětuje na oltáři a že v tom pocitu nejsem sám, že každému z lidí, kteří jsou tam na mši, něco chybí ...

Nenápadně ve skrytu jsem se učil nebát se otvírat něčemu, které se stalo Někým, kdo se stal pro mne Bohem, Láskou. Boží Syn, který se narodil v chudobě, nedostatku, v betlémském chlévě, a který se zrodil v chudobě, nedostatku a chlévě mého vlastního srdce.

A tak, když dopisuju tyto řádky, mám dojem, že se mně i vám za zády ozývá tichý, radostný smích židovského chlapečka v Betlémě, který to všechno spískal a spočívá v Mariině bezpečné náruči

Tomáš Kábele

Tříkrálová sbírka 2011

Až dozní zvonky a vánoční koledy, zbyde čas i na tu poslední - tříkrálovou. To až zase přijdou mudrcové od Východu, aby se poklonili právě narozenému Ježíškovi a přinesou mu již známé dary - zlato, kadidlo a myrhu. A přijdou i k nám, zazvoní u našich dveří nebo jen projdou městem a zazpívají nám "My tři králové jdeme k vám, štěstí, zdraví přejeme vám...". To je přece to, co stavíme na vrchol žebříčku svých hodnot., a proto si ho navzájem přejeme.

Je třeba myslet v tuto dobu také na ty, kteří toho štěstí, zdraví a hlavně porozumění moc nemají a je třeba jim pomáhat, neboť to jsou naši potřební. A tak již tradičně chodí tříkráloví koledníci se znakem charity a prosí o příspěvek právě pro

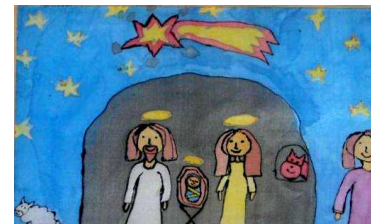
na. K životu v Nepomucenu patří i nejrůznější společenské události, například výročí založení koleje, mikulášská besídka nebo oslava svátku sv. Jana Nepomuckého.

Na konci září, po téměř měsíčním kurzu jazyka, jsme již spolu s ostatními bohoslovci odjeli na týdenní exercicie na Mentorellu (jedno malebné místo v horách nedaleko Říma). A v první polovině října nám začalo vyučování.

I když je v Římě celá řada univerzit, bývá to tak, že bohoslovci z Nepomucena studují na nedaleké Lateránské univerzitě základní kurz teologie, který je rozvržen na tři roky. Pokud bych se mohl pokusit o srovnání s naší Katolickou teologickou fakultou v Praze, ve třídě nás je mnohonásobně víc a studenti přicházejí v podstatě ze všech koutů světa. Jestliže v Nepomucenu je komunikačním jazykem čeština, o škole to rozhodně neplatí. Bez italštiny (nebo angličtiny) se člověk prostě nedomluví.

Kromě modlitby a studia, na něž je v Římě opravdu čas, za což jsem Pánu moc vděčný, bych nechtěl zapomenout na další pro mne důležitou věc, a sice různé vycházky do města, zvláště do bazilik a na místa, na nichž jsou pohřbeni svatí, a na výlety do okolí. Zvláště o nedělích (i podzimních a jarních, protože také ty bývají teplé a slunečné) často se spolubratry vyrážíme na výlety do hor.

Jak jsem mohl vícekrát zakusit, nespornou výhodou pobytu v Římě je, že člověk může snad trochu více než jinde nahlédnout „univerzalitu“ církve. Nejen na fakultě, ale i při nejrůznějších setkáních nebo liturgiích, zvláště papežských, se setkávám s mnoha lidmi ze všech koutů světa, kteří jako my uvěřili evangelium. A když se nad tím zamyslím, říkám si, jak je to krásné, že alespoň v náznamu můžeme předjímat čas, kdy přijdou lidé ze všech národů a jazyků a pokloní se před svým Stvořitelem a Spasitelem.

Vojtěch Smolka

Jak Lotrando připutoval až do daleké Dobříše

Dne 8. prosince léta Páně 2010 dorazil do našeho pastoračního centra sám slovný Lotrando s Andělem Páně v zádech. Připravený nás ochromit doslova hvězdným ohňostrojem svých myšlenek a zkušeností nejen s filmovým štábem, ale i s Bohem. Nebudu již mluvit v hádankách a ráda vám prozradím, že v jeden středeční podvečer skoro uprostřed adventu jsme měli tu čest vyslechnout si strhující vyprávění z úst herce a filmového režiséra Jiřího Stracha.

Když jsem se na tuto besedu chystala, očekávala jsem, že přijede plně vytížená a ustaraná celebrita, která nám něco povypráví, stále se bude ohlížet po hodinách, aby nepřesáhla svůj „deadline“, nějakým způsobem nám po-

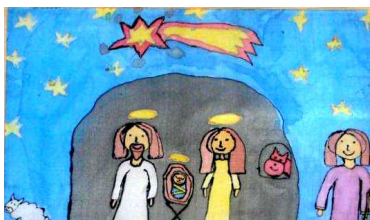
3.2.	Čt	15:00	PCSVT	– Bohoslužba pro školní děti
6.2.	Ne	17:00	PCSVT	– „Boží jednání v mém životě“ – neobvyklý životní příběh Marie Turkové
9.2.	St	19:00	PCSVT	– Teologická škola
11.2.	Pá	20:00	PCSVT	– Literární večer

„Náš“ bohoslovec v Nepomucenu

Jak asi víte, Nepomucenum je česká kolej v Římě, ale není to kolej v běžném slova smyslu. Jde totiž především o kněžský seminář, místo, kde se připravují bohoslovci na své povolání. Kromě seminaristů Čech a Moravy, kterých je v Římě v současné době deset, studuje v Nepomucenu řada kněží (kolem patnácti našich a přes deset cizinců), kteří zdokonalují své znalosti v některém z teologických oborů. V Nepomucenu dále bydlí pochopitelně představení, potom několik laiků, rovněž studujících v Římě, a osm sester boromejek, které pomáhají zajišťovat chod koleje. Dorozumívacím jazykem v Nepomucenu je víceméně čeština, což bylo ze začátku velkou výhodou, i když později jsem to začal vnímat z hlediska italštiny jako velkou nevýhodu.

Protože jsem byl ve Věčném městě jen jednou, a to pouze na týden v rámci naší strašnické farní pouti, a italsky jsem neuměl skoro vůbec, přiznám se, že jsem odjížděl s nemalými obavami. Do Nepomucena jsem přijel již koncem srpna. Je obvyklé, že nově příchozí přijíždějí o měsíc dříve než ti, kteří studují v Nepomucenu již několikátým rokem. V září totiž navštěvují kurz italštiny, aby pak mohli co možná s největším užitekem sledovat italské přednášky.

Jak to v seminářích bývá, kromě bydlení a stolování bývá každý den společný duchovní program. Ráno je vyčleněn prostor pro osobní meditaci, mši svatou a ranní chvály, večer se modlíme společně večerní chvály a v některých dnech se společně scházíme například na adoraci s kompletářem nebo na setkání seminaristů. S ohledem na malou komunitu česky nemluvicích spolubratří míváme modlitbu breviáře a všednodenní mše svaté v italštině, o nedělích se střídá čeština, latina a italski-

Pravidelné bohoslužby a pastorační

jsou nadále beze změn jako v průběhu adventu; příležitostné bohoslužby hledejte v kalendáři akcí. Nebudou samozřejmě úterní roaráty. Páteční eucharistie se slaví v PCSvT.

ty, kdo ho budou v příštím roce potřebovat. S našimi malými i velkými koledníky se můžete setkat od 2. ledna až do 10. ledna 2011. Nebudou mít ty výše zmíněné dary, ale budou nám přát vše dobré v novém roce.

Jedná se o veřejnou sbírku, povolenou Magistrátem hl. města Prahy dle platných právních předpisů; právo vykonávat ji má Charita ČR. Tak až ty naše koledníky potkáte, přispějte jim do kasiček a věřte, že vaše finance dojdou ke správnému cíli. Jen díky loňskému výtěžku jsme mohli rychle reagovat na letní povodně a nakoupit lidem do postižených oblastí potraviny a úklidové prostředky; příspěvek od nás obdržela i jedna rodina v tísnivé situaci, zakoupili jsme též polohovací lůžko invalidní dívky. Něco málo zbylo na příspěvek pro Azylový dům sv. Ludmily v Mokrovratech.

V regionálním a mezinárodním měřítku v roce 2011 charita podpoří tyto projekty:

Charitní domov pro seniory v Mukařově

Charitní azylové domy pro matky s dětmi v tísní v Brandýse/L. a Kralupech/Vlt.

Technická škola Prathibodaya, Bidar, Indie

Podpora vzdělávání dětí a mládeže a dobrovolnictví pro Charitu v Bělorusku

Předem chci poděkovat všem, kdo do Tříkrálové sbírky přispějí, a věřím, že každý dar věnovaný s dobrým úmyslem obohacuje i dárce. Tak kéž nám ta Betlémská hvězda svítí do nového roku 2011 a to dobré ať v nás vítězí.

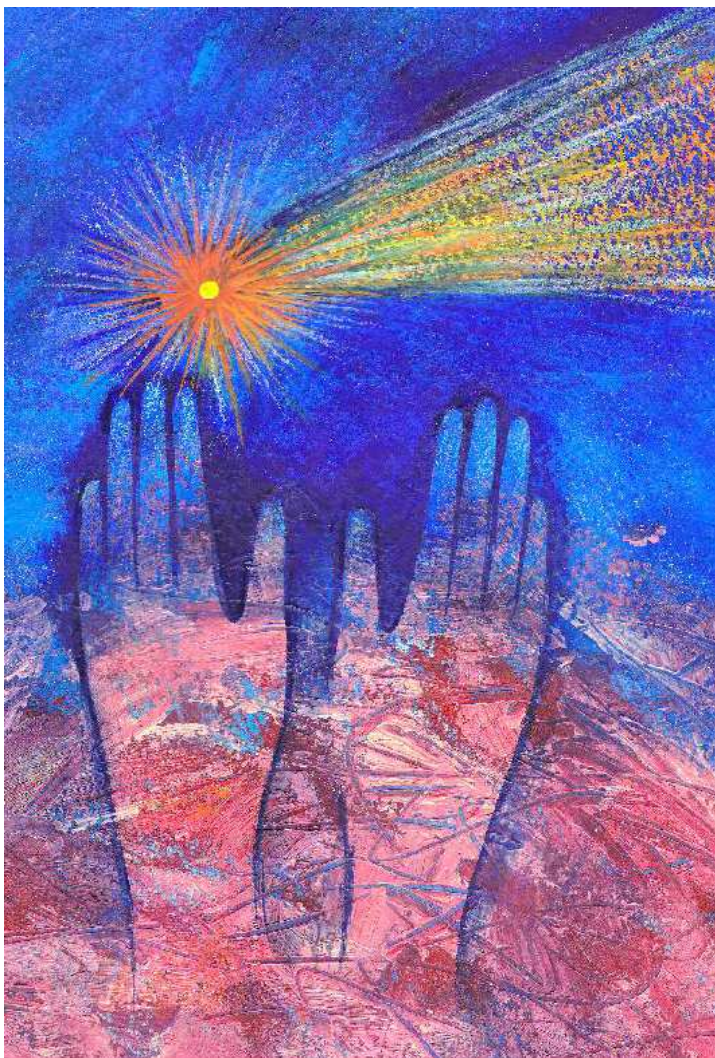
Krásný a požehnaný nový rok přeje za Farní charitu Dobříš

J. Svobodová

„Archeologický“ výlet na Plešivec na státní svátek 28. října byl vhodnou připomínkou toho, co bylo dávno před naším státem...

Ale především to byla hezká a příjemná akce.

Radostné Vánoce,

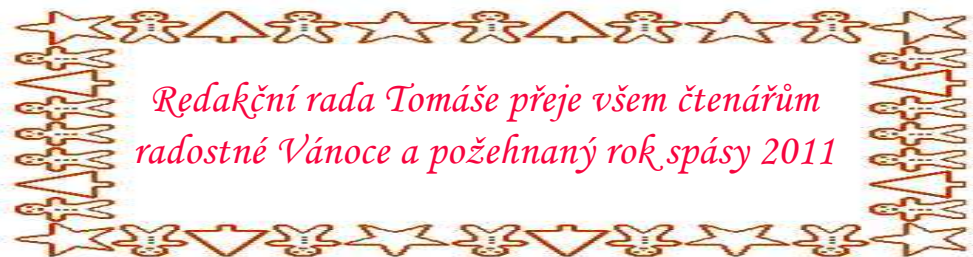
**hodně úspěchů po
celý rok 2011**

**a dobře naplněný
čas**

**přeje
za Římsko-
katolickou farnost
Dobříš
a Svaté Pole**

**P. Michal
Němeček**

**„Když se naplnil stanovený čas, poslal Bůh na svět
svého Syna...“ (srv. List Galatánům 4,4)**

*Redakční rada Tomáše přeje všem čtenářům
radostné Vánoce a požehnaný rok spásy 2011*

VÁNOČNÍ PROGRAM

Pátek 24. 12. Štědrý den	14.30	Kostel Dobříš	Bohoslužba slova pro děti
	22.00	Rosovice	Štědrovečerní eucharistie
	22.00	Stará Huť	Bohoslužba slova
	24.00	Kostel Dobříš	Půlnoční eucharistie
Sobota 25. 12. Slavnost Narození Pána	9.00	Kostel Dobříš	Slavnostní eucharistie
	10.45	Svaté Pole	Eucharistie
	12.00	Dlouhá Lhota	Eucharistie
Neděle 26. 12. Svátek Svaté ro- diny, sv. Štěpán	7.30	Rosovice	Eucharistie s obnovou manželských slibů
	9.00	Kostel Dobříš	
	10.45	Svaté Pole	
	12.00	Dlouhá Lhota	
Pátek 31. 12. Sv. Silvestra	18.00	Kostel Dobříš	Eucharistie na poděkování za uplynulý rok
Sobota 1. 1. 2011 Slavnost Matky Boží Panny Marie	9.00	Rosovice	Eucharistie
	10.45	Svaté Pole	Eucharistie
	12.00	Dlouhá Lhota	Eucharistie
	18.00	Kostel Dobříš	Eucharistie
Čtvrtek 6. 1. 2010 Slavnost Zjevení Pána	8.30	Domov seniorů	Eucharistie
	18.00	Kostel Dobříš	Eucharistie s žehnáním křídly, vody a kadidla

KALENDÁŘ AKCÍ LEDEN – ÚNOR 2010

6.1.	Čt	19:30	PCSVT	– Tříkrálový koncert („Dobříšský chrámový sbor“)
9.1.	Ne	16:00	PCSVT	– Setkání manželů II.
10.1.	Po	15:00	PCSVT	– Přednáška ing. Hádky (setkání seniorů)
12.1.	St	19:00	PCSVT	– Teologická škola
14.1.	Pá	18:00	PCSVT	– Ekumenická bohoslužba
		19:30	PCSVT	– Společenský večer
16.1.	Ne	15:00	PCSVT	Setkání manželů I.
		17:00		– Dr. Mezuláník: „Křesťanská výchova dětí v rodině“ - přednáška
22.1.	So	17:00	PCSVT	– Vernisáž výstavy: Lukáš Vrbas – „Vnitřní hlas“
23.1.	Ne	16:00	PCSVT	– Setkání „Odpadlíků“
25.1.	Út	21:00	DOBŘÍŠ	– Eucharistie zejména pro rodiče bez dětí
26.1.	St	19:30	PCSVT	– Jana Ungerová a Václav Dostál: „Tehdy odpo- ledne přišlo“ – pantomima
2.2.	St	18:00	DOBŘÍŠ	– Eucharistie
		19:00	PCSVT	– Teologická škola